1994. október - **A kaucsuk indián eredetű szó, azt jelenti: a fa leve.** Mielőtt feltalálták a mesterségesen előállított gumit, egy trópusi fafajta nedvéből készítették ezt a rugalmas anyagot. Innen származik egy artistaműfaj - a hajlékony akrobaták - elnevezése, és így hívják Andrea és Rita kettősét is: ők a Kaucsuk duó.
Az Artistaképző Intézet "másodkapitánya", Teibler Tamás ajánlotta a figyelmembe a két gumibabát, Máriás Andreát és Somogyi Ritát. Mindketten Budapesten születtek 1979-ben, és egyikük sem artistacsaládból származik. Rita korábban művészi tornában jeleskedett, Andreát pedig a testnevelő tanára biztatta, hogy próbálja meg az artistaképzőt. Immár negyedik éve az Artistaképző Intézet növendékei, és a Balettintézet gimnáziumának másodikos tanulói. A "rendes" diákokhoz képest fordított életet élnek: délelőtt a különböző artistaszakokon edzenek, délután ülnek be a gimnázium padjaiba. Reggel általában a főszakukkal, a kaucsukkal kezdenek, majd akrobatikával, zsonglőrködéssel vagy dzsessztánccal folytatják. Az artistának sokoldalúnak kell lennie, mert bármikor érheti egy nem várt sérülés. Megismerkednek például a pantomimművészettel, a függőszerekkel, megtanulnak három--négy labdával, karikával vagy buzogánnyal bánni, görgőn, óriásgolyón vagy éppen gólyalábon közlekedni. Az edzések után gyors zuhanyozás és futtában elfogyasztott ebéd következik, hogy aztán épp hogy beessenek az iskolapadba. Itt kókadoznak este hatig. Ritát a biológia és a kémia, Andreát a földrajz szokta föllelkesíteni. Este otthon vacsora, fürdés és tanulás a program. Egyiküket sem kell ringatni elalvás előtt. Reggel hatkor csörög a vekker. A fotóstúdió percek alatt edzőteremmé alakul: a lányok bemelegítenek. Az izmoknak és az ízületeknek kellően be kell melegedniük, a vérkeringésnek föl kell gyorsulnia. E nélkül kockázatos dolog a lábat a nyakba akasztani vagy olyan hidat csinálni, hogy kikukucskál a fej a lábak között. De még egy "egyszerű" spárga sem veszélytelen. Keményen dolgoznak. A smink alól kigyöngyöznek az első verejtékcseppek.
– Milyen egy artistanövendék élete?
– Nehéz, elég kemény - válaszolják szinte egyszerre.
– Hogyan kezdődnek az edzések?
A: Alaposan bemelegítünk, főként kaucsukóra előtt.
R: Sokat erősítünk, és néha fogyasztunk is.
- Mitől híztok?
R: Mindenevő vagyok, de a kedvencem a citrom- és a rizsfagyi.
A: Szeretek mindent, ami hús, és imádom a tejcsokit meg a pisztáciafagylaltot is.
- Mi megy legnehezebben?
R: Az erőkézenállás.
A: Ha a fejemet a lábam közé teszem, nagyon kell figyelni a levegővételre, mert könnyen elájulhat ilyenkor az ember.
- Hogyan fejlesztitek a hajlékonyságot?
R: A tanárnőnk - Bánfai Ágnes, egykori tornász - is segít, feszíti a végtagjainkat és lazítja az ízületeinket, nyújtja a szalagokat.
- Ilyenkor recsegnek-ropognak az "eresztékek"?
R: Azt azért nem, de néha elég fájdalmas.
- Volt már igazi föllépésetek?
A: Miskolcon, Egerben, sőt a Fővárosi Nagycirkuszban is volt.
- Meddig akartok együtt dolgozni?

A: Majd eldől.
R: Ha nem veszekszünk sokat, akkor kibírjuk.
- Min szoktatok összeveszni?
A: Amikor a kosztümöket választjuk.
R: Ugyanis nagyon különböző az ízlésünk.
- Ti választjátok ki a ruhákat?
R: Segít a tanárnő is, de a mintákat mi tervezzük és varrjuk föl.
A: Fontos, hogy a strasszdíszek ne akadjanak bele a harisnyába. Fölvesszük a trikót, rárajzoljuk a mintát és fölvarrjuk.
– Mit terveztek érettségi után?
– Szeretnénk külföldre szerződni, talán egy amerikai cirkuszhoz. Hang és kép: ***Zétényi Zoltán***